

tionen afgjøres i Mangel af Genstemmighed efter Fleertallets Afstemning og Forhandlingerne indføres i en af Indenrigsministeriet autoriseret Protokol. Finder Indenrigsministeren, at en foretagen Taxation har væsentlige Mangler, kan han paa den Parts Beføining, der hos ham har andraget paa Dmtaxation, lade denne foretage, og bliver den at udføre ved de tvende i et Nabostift af Indenrigsministeriet og Stiftsøvrigheden valgte Medlemmer samt et nyt af Bonden valgt Medlem. Ved den saaledes foretagne Dmtaxation har Sagen sit Forblivende.

vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

Lovforslagets § 9 (see Anhang A, Sp. 636)

vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke fandt en saadan fornøden, og den ikke forlangtes af Noget.

Lovforslagets øvrige Paragrapher, med de dertil hørende Ændringsforslag, fattes derpaa under Forhandling.

Tscherning: Til § 11 er der under Nr. 12 foreslaaet, at Ordet „ustravigelig“ skal udgaae; det er vistnok meget rigtigt, og Forslagsstillerne tiltræde dette Forslag. De næste Forslag under Nr. 13 og 14 saavel som til § 13 under Nr. 15 og 16 have Forslagsstillerne ikke kunnet tiltræde. Jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa en nærmere Forhandling deraf, forinden jeg har hørt, hvad det ærede Medlem, der har stillet dem, siger derom. Forslaget under Nr. 17 staaer i en directe Forbindelse med § 8, saa at jeg antager, at det følger af sig selv, at det maa optages i Loven.

Mosenørn: Under Nr. 13 har jeg til-
ladt mig at foreslaae, at Udtrykkene i § 11: „blive de ved offentlig Auction at sælge“ for-
andres til: „skulle de ved offentlig Auction søges solgte“. Jeg er her gaaet ud fra den Betragtning, at man jo ikke veed, hvad der vil følge af de ved nærværende Lov anordnede Taxationer, om Handelen vil komme istand

eller ikke. Dersom Fæsteren nemlig ikke vil kjøbe, saa kan det vare meget længe, maaskee en 15 Aar, 20 Aar eller længere, inden en offentlig Stiftelse sælger sit Gods, men vi kjende jo slet ikke Conjuncturerne paa den Tid, da dette Salg skal finde Sted ved Auction; jeg mener derfor, at en offentlig Stiftelse meget let kan være udsat for Tab, dersom der paa denne Tid bliver tilbagegaaende Conjuncturer. Jeg veed nu nok, at man vil sige mig: Ja, men det er kun en enkelt Gaard, som vil blive solgt under saadanne daarlige Tider; men Stiftelsen sælger snart en Gaard, snart en anden Gaard, og saa vil Tab og Binding balancere hinanden; dette kan maaskee gjælde om en Stiftelse, som har flere hundrede Tønder Hartkorn, men det kan ikke gjælde om en Stiftelse, som har meget lidt Hartkorn, og af dem er der jo ikke saa.

Forslaget under Nr. 14 slutter sig nøie til Forslaget under Nr. 13; hvis Nr. 13 falder, saa falder ogsaa Nr. 14.

Naar jeg under Nr. 15 til § 13 har foreslaaet, at Ordet „forsubsviid“ skal udgaae, ligesom de øvrige der opførte Ændringer i § 13, saa er det ogsaa begrundet i den Tanke, at adskilligt af dette Gods, som Forslaget angaaer, ikke sælges, at man ikke kommer til nogen Opjørelse; man kan jo ikke forlange, at de Fæstere, som ikke kjøbe, skulde være pligtige til at deeltage i de Udgifter, som forårsages ved den hele Taxation, og paa den anden Side synes jeg, at det vilde være for haardt at paalægge de Fæstere, som have kjøbt, at betale for Taxationen af de Andres Steder, som ikke kjøbes. Naar man hertil vil sige: Ja, saa saaer jo Finanterne dog deres Tilgodehavende, naar Stederne i sin Tid blive solgte ved Auction, saa maa jeg hertil bemærke, at det er en lang Tid at vente paa et lidet, ikke rentebærende Tilgodehavende. Jeg har desuden stillet et Forslag til § 11, i hvis Følge det ikke bliver absolut nødvendigt at sælge ved Auction; jeg maatte derfor ogsaa stille disse Ændringsforslag til § 13, saa at Fordelingen kunde finde Sted paa en passende Maade, og Finanterne komme til at bære, hvad man med Rette ikke kunde lægge paa Andre.